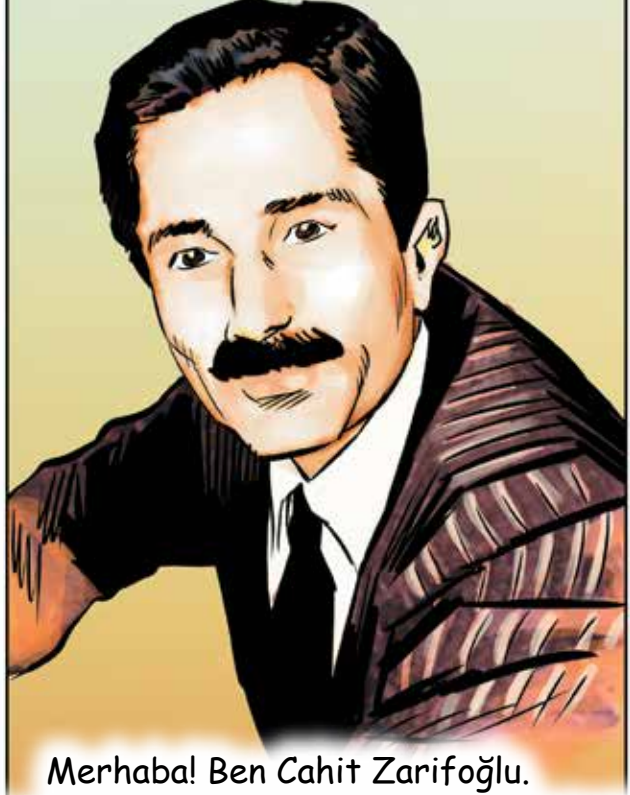

Merhaba arkadaşlar! Benim adım Ede.
Şimdi Kahramanmaraş'ımızın yetiştirdiği güzel insanlardan
birini daha tanıyacağız. Bakalım bu kahramanımız
neler yapmış? Kendi ağzından dinleyelim...

Merhaba! Ben Cahit Zarifoğlu.

Öğretmenlik, çevirmenlik, TRT Genel Müdürlüğü
gibi çeşitli görevlerde bulundum. Pek çok dergi ve
gazetede, şiir, öykü ve günlük yazılarımla sevilen
bir edebiyatçı ve düşünce adamı oldum.

Çocuk edebiyatımıza birbirinden güzel yapıtlar
kazandırdım. 1984'te Türkiye Yazarlar
Birliği tarafından yılın yazarı seçildim.

Maraş şehrimize tutkuyla bağlı bir yazar olarak tanındım. Kahramanmaraş'ın kalkınması ve daha da gelişmesi; sorunlarına çözümler bulunması için yazılar yazdım.

Benim yaşam öykümü öğrenmek ister misin?

Edebiyat dünyasında "Türk şiirinin en zarif abisi" olarak nitelenen bir şairim. Yaşamımı Türkçemize ve milletimize hizmete adadım. İnanmışım değerler uğruna çabaladım. Türk edebiyatının önde gelen edebiyatçılarından biri oldum.

1940'ta Ankara'da doğdum. Babam Niyazi Bey'dir. Babamın ailesi Kafkasya kökenli olup 300 yıl önce Maraş'a yerleşmiştir. Babam yöremizde saygı duyulan, adaleti yerine getirmekle görevli bir hâkimdi. Avukatlık da yapmıştı. Annem Şerife Hanım'dır. Kökeni Maraşlı Evliyazâdeler'e dayanır. Babam dürüst, çalışkan ve adil bir insandı. Bize her zaman söz ve davranışlarıyla doğru bir örnek oldu. Kuru öğütler yerine örnek davranışlarıyla bize yol gösterirdi.

Annem ve anneannem eğitimle özellikle ilgilenirdi. Okuma yazmayı, resim yapmayı daha okula başlamadan önce bana onlar öğretti.

Bilgi, bu dünyada sahip olabileceğin en büyük varlıktır. Mal mülk gider ama bilgi varlığı tükenmez! Bilgiye ulaşmak ve öğrenebilmek için de önce okumayı öğrenmen gerek yavrum.

Güzel kitaplar okumak istiyorum anneciğim. Öğrendiğim bilgileri başkalarıyla paylaşmak en büyük hayalim! Evet! Bilgili bir insan olmak istiyorum. Buna karar verdim.

Benim akıllı oğlum!
Sen bilgileri okumakla, öğrenmekle
kalmayacak ayrıca güzel yapıtlar yazacaksın.
Kim bilir belki ileride başarılı bir şair,
bir yazar olursun. Güzel Türkçemizi
geliştirerek gelecek kuşaklara
aktarırsın.

Bunu ben de çok
isterim anneciğim.
Böylece benim
kitaplarımı okuyanlar
güzel bilgiler öğrenirler.
Bu bilgilerle daha
mutlu yaşarlar.

Babamın görevi nedeniyle çocukluğum çeşitli illerde geçti. İlkokulu Urfa'nın ilçesi Siverek'te, ortaokulu Maraş'ta tamamladım. Öğretmenim edebiyata yeteneğimi hemen fark etmişti. Beni şiirler, yazılar yazmaya yönlendirmişti.

Cavit yavrum,
düşünce ve duygularını ne
güzel dile getiriyorsun. Sana bazı
edebiyatçıların kitaplarını armağan edeceğim.
Eminim kendini daha da geliştirecek ve bir
gün önemli yazarlarımızdan biri olacaksın.
Yazdığın yazılar çok yetenekli
olduğunu gösteriyor.

Duygusal ve duyarlı bir çocuktum.
Çok konuşkan değildim. Sessizlik benim
daha iyi düşünmemi sağlıyordu.

Yapabileceğim şeyleri kendim yaparak kendimi
geliştirirdim. Örneğin kopan düğmelerimi bile kendim
dikerdim. Çok küçük yaşta bile, kendi yaptığım
yemeklerle arkadaşlarımı ağırlardım.

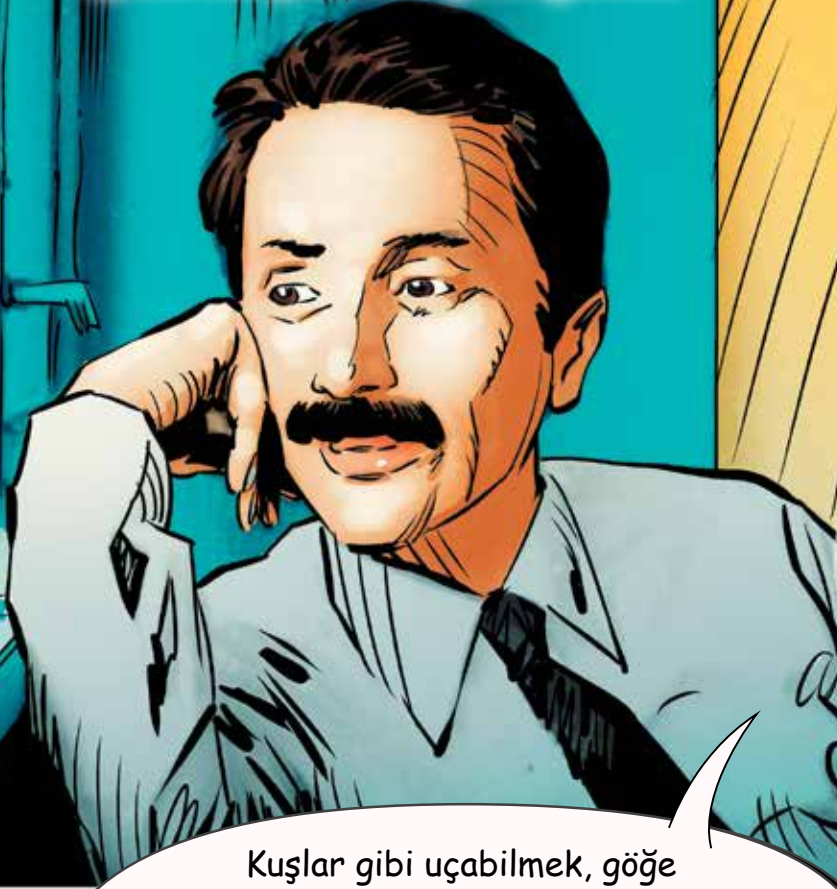
Bir köşeye çekilip derin derin düşünen bir çocuk olduğum için arkadaşlarım beni bir bilge gibi görüyordu. Sürekli okuyan, araştıran ve düşüncelere dalan biri olmam nedeniyle beni "Aristo Cahit" diye çağırmaya başlamışlardı.

Bu durum beni hem güldürür hem de mutlu ederdi. Aristo, dünyayı etkilemiş büyük bir düşünürdü.

Sporla uğraşmak beni mutlu ediyordu. En sevdiğim spor; ata sporumuz güreşti. Arkadaşlarımla güreşirdik. Bu sporda başarılı olduğum için yakın arkadaşım "Cahit şiiir gibi güreş tutar" diyerek beni övmüştü. Arkadaşlarımla gülüşmüştük.

Özgür bir ruha sahiptim. Bir başka tutkum da uçaklardı. Uçmak en büyük hayalimdi.

Kuşlar gibi uçabilmek, göğe yükselmek, bulutlarla oynamak isterdim. Martılarla gökkuşağına doğru yolculuk etmek, sonsuz mavilikte süzülme ne muhteşem olurdu... Bu hayalimi gerçekleştirmek için Eskişehir'e gidip uçuş kurslarına katılacağım.

Lise 2'deyken Eskişehir'de Türk Hava Kurumu'nun uçuş kurslarını tamamlayıp Millî Model Uçak B Sertifikası aldım. Türk Kuşu Kampı'na katıldım. *Planörle uçtum ve motorsuz uçak kullanmayı öğrendim. Jet pilotu olmak istedim ancak gözümde ve kulağımda rahatsızlık olduğu için Hava Harp Okulu'na devam edemedim.

O anda sanki kanatlarım kırılmıştı... Pilot olamayacağımı anlayınca, hayallerimi kâğıda dökerek bu özgürlük duygusunu yaşamaya karar verdim. Kalemim ve sözcüklerimle yolculuk yapacaktım.

Planör: Hava akımlarından yararlanarak uçan, uçağa benzer motorsuz hava taşıtı.

Kendimi daha da geliştirmek için üniversiteye gitmeye karar verdim. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü tamamladım.

Serüvenci ve girişimci bir ruhum vardı. Farklı ülkeleri görmek, farklı kültürleri tanımak istiyordum. Önce Almanya'ya gittim. Goethe Enstitüsü'nün dil kurslarına katıldım. Avrupa şehirlerini arabamla dolaşım. Bu benim bir yazar olarak dünyayı ve başka kültürleri tanımamı sağladı. Yeni dostlar edinmek beni çok mutlu etmişti. Dünyamı geliştirmişti.

Gün geçtikçe yazılarımda daha da ustalaşıyordum. Yazdıklarım insanları etkiliyordu. Düşünce ve duygularımı geleceğe armağan etmek istiyordum.

Maraş'ta yerel gazetelerde sanat edebiyat sayfaları düzenlemeye başladım. Erdem Bayazıt arkadaşım ile "İnkılâp" adlı yerel bir gazete çıkartmaya başladık. Pek çok dergide şiir, öykü ve günlük yazılarımla güzel Türkçemizi geliştirmek için çalıştım.

Bu yerel gazeteyi çıkarmak için gece gündüz çalışıyorsun. Çok sayıda dergiye de yazılarınıla katkı sağlıyorsun. Bütün bunlar yorucu olmuyor mu senin için sevgili dostum?

Tam tersine, beni dinlendiriyor. İnsan güzel şeyler üretmekten yorulur mu? Hiç bir şey üretmeyen, çalışmayan insanların beyni yoksullaşır. Ben bu çalışmalarla beynimi zenginleştiriyorum. Ruhum, ürettiğim her güzel düşünce ve yapıt sonrasında kuş gibi hafifliyor.

Kahramanmaraş, Kurtuluş Savaşı sırasında Fransız işgalcilere karşı verdiği yerel savunma örneğiyle TBMM tarafından istiklâl madalyasıyla onurlandırılan tek ildir. Bu nedenle şehrimizle her zaman gurur duydum.

Kahramanmaraş'a âşık bir yazar olarak tanındım. Maraşlıların dertlerini anlattım. Sorunlarına çözümler öneren köşe yazıları yazdım.

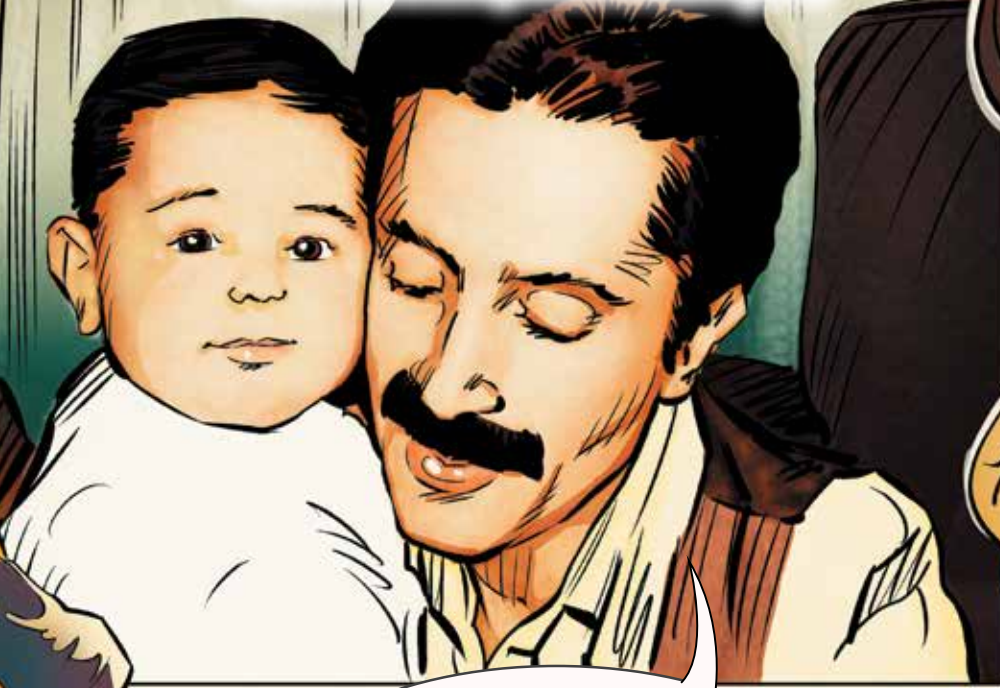

T.B.M.M

Bu şehir bizim!
Bu insanlar bizim insanımız...
Aydın insanın görevi, halkına ışık olmaktır.
Her ferdi kahraman olan Kahramanmaraş halkı için ne yapsak azdır. Onlara yararlı olmaya çalışmak biz aydınlar için bir sorumluluktur.

Çocuklar bir milletin geleceğidir. Onlara her zaman büyük önem veren bir yazar oldum. Çocuklarımız için birbirinden güzel yapıtlar yazdım. Ben çocuklarımızı ne denli seviyorsam onlar da beni ve öykülerimi kadar çok sevdi...

"Gülçocuk" adında bir çocuk dergisi çıkarıyorduk. Küçük kardeşlerimiz bu dergiye mektuplar gönderirdi. Onların sevinçleri bana en büyük armağandı. Mutluluk mu?! İşte mutluluk buydu...

Cavit abi, öykülerinizi çok seviyorum. Yeni öykünüzü okumak için sabırsızlanıyorum. Büyüyünce ben de sizin gibi başarılı ve sevilen bir yazar olmak istiyorum.

Yaşamanın anlamını, sevgiyi, birliğı anlattım
felsefi sözlerimle, dizelerimle...

Kapı aralığında
baktığımda
görebildiğim en
güzel şeydir,
yaşamak!

Daha güzel bir dünya oluşturmak için önce kendi iç dünyasını güzelleştirmeli insan...

Hepimizin bu dünyaya bir geliş nedeni var! Yaşamın bir anlamı olmalı...
YAŞAMIN AMACI; Bence kendimizi bilmek, öğrenmek, gelişmek, yaşadığımız topluma, insanlığa yararlı işler yapmaktır.

Geleceğimiz olan gençliğimize, anlaşılır bir dille yaşamın anlamını anlatmaya çalıştım.

*Bir gün
Olgun bir incir gibi
Patlayacak ve balını
Dökeceksin yeryüzüne.*

Bir düşünür, insanları yargılamak yerine; çevresine doğru bilgi ve davranışlarla örnek olmalı. Karanlığa taş atmak yerine; ışık yakmak gibi...
Bıkmadan, usanmadan yazdım. İnsanlar birbirini anlamaya çalışmalıydı.
Sevgi ve kardeşlik tohumları ektim yazı ve dizelerimle...

İnsanlar tek yürek olursa
birbirini anlayabilirdi.

**Bize
Sözlerimizden çok
Yüreğimizden
Anlayan gerek.**

1987'de yaşama gözlerimi yumdum. Ne mutlu bana ki ardında sevgiyle ve umutla yazılmış yapıtlar bırakabildim. Yaşamı anlatan dizelerle ışık tuttum karanlıklara...
Elimden geldiği kadarıyla yol gösterdim genç kuşaklara...

Sevmek ve sevilmek ne güzel!
Ben milletimi; milletim de beni sevdi.
Beni anmak için düzenlenen özel günlerde
yapıtlarım tanıtılıyor. Yaşamımı güzel bir
amaca adadığım için çok mutluyum.

Sevgili çocuklar! İnsan kendinde olmayan bir şeyi başkasına veremez, değil mi?
Her şeyden önce kendi değerimizi bilmeli, kendimize değer vermeliyiz.

Kendi değerimizi bilmezsek
başkasına verecek bir
değerimiz de olmaz...

Kendinizi sevin, kendinizi geliştirin.
Mutlu olun ki çevrenize de mutluluk bulaştırabilirsiniz!
Mutluluğun sırrı; iyilik yapmaktır.
İyilik yapabilmek için de öncelikle kendimiz iyi olmalıyız.
Hep iyilik yolunu seçin... Varlığınız bir güneş gibi çevrenizi
aydınlatsın. Sizi seviyorum.

Ben Cahit Zarifoğlu! Benim yaşam öykümü okudun. şimdi senden iki isteğim var. Birincisi, öykümü ve başarılarımı arkadaşlarına anlatır mısın? Böylece onlar da beni tanımış olurlar hem de daha büyük işler yapmak için kendilerine güvenirlir.

İkinci isteğime gelince, sen de hayallerini ve gelecekte yapmak istediklerini aşağıdaki sayfaya sıralar mısın?

HAYALLERİM, HEDEFLERİM

HAYDİ ÇOCUKLARI CÜMLELERDE BOŞ BIRAKILAN YERLERİ UYGUN SÖZCÜKLERLE TAMAMLAYALIM.

1. Cahit şiir, öykü ve günlük yazılarıyla çok sevilen bir edebiyatçı ve düşünce adamıdır.
2. Cahit Zarifoğlu çocuk edebiyatımıza birbirinden güzeller kazandırdı.
3. Cahit Zarifoğlu, 1984 yılında, Yazarlar Birliği tarafından yılın yazarı seçildi.
4.'ın gururu Cahit Zarifoğlu, öğretmenlik, çevirmenlik, TRT Genel Müdürlüğü gibi görevlerde bulundu.
5. Cahit Zarifoğlu, Kahramanmaraş'ın kalkınıp daha da gelişmesi; sorunlarına çözümler bulunması içinlar yazdı.
6., bu dünyada sahip olabileceğimiz en büyük varlıktır.
7. Güzel Türkçemizi daha da geliştirerek nesillere aktarmalıyız.
8. Aydın insanın görevi, halkına olmaktır.

OKUDUĞUMUZ ÖYKÜ İLE İLGİLİ SORULARI YANITLAYALIM.

1. Cahit Zarifoğlu, Kahramanmaraş için neler yaptı?
2. Cahit Zarifoğlu neden çocuklara çok büyük değer veriyordu?
3. Daha güzel bir dünya yaratabilmek için öncelikle kendimizde nasıl bir değişiklik yapmalıyız?
4. Cahit Zarifoğlu, çocuk edebiyatımıza nasıl katkı sağladı?
5. Cahit Zarifoğlu'na göre yaşamın amacı neydi?
6. Bir düşünür, bir yazarın toplumdaki görevi nedir?
7. Bir hikâye yazsan ne hakkında yazmayı seçerdin?
8. Türkçemizi daha da zenginleştirmek için sen neler yapmayı planlıyorsun?

HAYAL KURALIM, CANLANDIRALIM

Bir zaman makinesi olsaydı ve Cahit Zarifoğlu'nun yaşadığı yıllara gitseydin ona neler söylemek ya da sormak isterdin? Aşağıdaki not kâğıdına yazar mısın?

Cahit Zarifoğlu, bugün senin okuman için bir mektup yazmış olsaydı, sence bu mektupta neler yazardı? Aşağıdaki kâğıda onun ağzından, kendine bir mektup yazar mısın?

